

samband med olikformigheter i sjöbottnen.

Trots att inga projektildelar påträffats, gjordes några mätningar med strålningsmätaren, då det kunde tänkas, att radioaktiv substans utsprits vid nedslaget och häftat vid föremål i omgivningen. Mätningar gjordes längs den förmodade projektilbanan genom sjön under färd med roddbåt från sjöns östra sida mot nedslagsplatsen och åter. Före provningarna gjordes några injusteringsförsök med räkneapparaten stående i transportbilen på vägen öster om sjön. Härvid gav apparaten med någon spridning omkring 18 impulser per minut. Då apparaten senare placerades å östra sjöstranden vid utgångspunkten för mätningarna med ungefärligen horisontellt räknerör, hållet omkring 1,5 m ovan marken, var impulsantalet per minut omkring 35. Då räkneröret hölls vertikalt med fönstret mot marken och nära intill delar av de ovannämnda fräkenväxterna, erhöles impulsantalet 29. Vid färden över sjön hölls räkneröret med fönstret nedåt 5-10 cm ovan vattenytan. Resultatet av mätningarna visas i tabell I. De erhållna värdena på impulsantalet per minut är som synes ganska varierande, vilket förmodligen till stor del sammanhänger med de alltför korta observationstiderna. Apparaturens känslighet är dessutom föga tillfredsställande. En så onormal radioaktiv strålningsintensitet, som kan förmodas uppträda i samband med kärnreaktioner i detta sammanhang, kan dock antagas vara registrerbar med apparaturen förutsatt att radioaktiviteten kvarligger i någon utsträckning ännu efter två dygn. Maximalvärdena överstiga dock ej grundvärdet på antalet impulser per minut så mycket, att någon ökning av radioaktiviteten på platsen kan förmodas.